YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
6 päivänä lokakuuta 1982 *

Asiassa 307/81,

Alusuisse Italia SpA, Milano, via Vittor Pisani 31, edustajinaan ja avustajinaan Italian tasavallan korkeimpien oikeuksien asianajajat Giuseppe Celona ja Gian Carlo Gabardini, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Georges Margue, 20 rue Philippe-II,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen neuvosto, asiamiehenään neuvoston oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Franco Giuffrida, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston johtaja H. J. Pabbruwe, 100 boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat Peter Gilsdorf ja Antonio Marchini-Camia, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies Oreste Montalto, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

jossa menettelyn tässä vaiheessa tarkastellaan perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan nojalla vireille pannun kanteen, jossa vaaditaan kumoamaan Puerto Ricosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan ortoksyleenin (o-ksyleenin) väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta 25 päivänä toukokuuta 1981 annettu komission asetus (ETY) N:o 1411/81 (EYVL N:o L 141, s. 29) ja Puerto Ricosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan ortoksyleenin (o-ksyleenin)

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta 22 päivänä syyskuuta 1981 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2761/81 (EYVL N:o L 270, s. 1), tutkittavaksi ottamista,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Touffait sekä tuomarit A. J. Mackenzie Stuart ja U. Everling,

julkisasiamies: S. Rozès,
kirjaaja: lakimiesavustaja M. Dauses,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Yhtiö Alusuisse Italia SpA, Milano, on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 3.12.1981 toimittamallaan kannekirjelmällä pannut vireille ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan mukaisen kanteen, jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan Puerto Ricosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan ortoksyleenin (o-ksyleenin) väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta 25 päivänä toukokuuta 1981 annettu komission asetus (ETY) N:o 1411/81 (EYVL N:o L 141, s. 29) ja Puerto Ricosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan ortoksyleenin (o-ksyleenin) lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta 22 päivänä syyskuuta 1981 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2761/81 (EYVL N:o L 270, s. 1).

2 Näissä asetuksissa otetaan käyttöön näistä kahdesta maasta peräisin olevan, yhteisen tullitariffin alanimekkeeseen 29.01 DI kuuluvan ja Nimexe-koodia 29.01-65 vastaavan ortoksyleenin väliaikainen ja myöhemmin lopullinen polkumyyntitulli, joka ei kuitenkaan koske tiettyjen nimeltä mainittujen yritysten viemää ortoksyleeniä. Komission asetuksessa, jota sovelletaan neljän kuukauden ajan tai siihen saakka, kunnes neuvosto toteuttaa lopullisia toimenpiteitä, saatetaan tämän tuotteen vapaaseen liikkeeseen laskeminen riippuvaiseksi määrältään väliaikaisen tullin suuruisen vakuuden asettamises-

ta. Neuvoston asetuksessa määritellään muun muassa, miltä osin väliaikaisen tullin vakuutena olleet määrät kannetaan lopullisesti.

3 Kantaja tuottaa ftaalianhydridia, joka on tarkoitettu ftaalipehmentimien ja hartsien valmistukseen. Tässä tuotannossa olennaisena raaka-aineena on ortoksyloli (ortoksyleeni), jota kantaja tuo riippumattomana maahantuojana, siis olematta sidoksissa tuottaja- tai viejäyritykseen, muun muassa Yhdysvalloista ja Puerto Ricosta.

4 Koska sekä neuvosto että komissio ovat esittäneet työjärjestyksen 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oikeudenkäyntiväitteen, yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt ratkaista kysymyksen tämän kumoamispyynnön tutkittavaksi ottamisesta ennen pääasian käsittelemistä.

5 Neuvosto esittää oikeudenkäyntiväitteessään, että sen antama asetus (ETY) N:o 2761/81 on yleisesti sovellettava asetus, joka ei koske kantajaa erikseen, minkä vuoksi kantaja ei voisi perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan nojalla vaatia tämän asetuksena annetun säädöksen kumoamista. Komissio puolestaan riitauttaa kanteen tutkittavaksi ottamisen, siltä osin kuin kanne kohdistuu komission asetukseen (ETY) N:o 1411/81, 173 artiklan kolmannessa kohdassa määrätyn määräajan noudattamatta jättämisen vuoksi sekä yhtyy neuvoston väitteisiin siltä osin kuin ne koskevat neuvoston asetusta koskevan kanteen tutkittavaksi ottamista.

6 On kiistatonta, että komission asetuksella (ETY) N:o 1411/81 on olennaisesti sama kohde kuin neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2761/81, sillä molemmissa asetuksissa säädetään samoista kolmansista maista tulevan saman tuotteen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta. Tästä seuraa, että siltä osin kuin neuvoston lopullista toimenpidettä vastaan nostettua kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi sen vuoksi, että tämä toimenpide on suhteessa kantajaan luonteeltaan normatiivinen, sama päätelmä pätee myös komission väliaikaisen toimenpiteen osalta. Tämän vuoksi on tarkasteltava, voidaanko tämä kanne, jossa vaaditaan näiden kahden asetuksen kumoamista, ottaa tutkittavaksi perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan nojalla.

7 Perustamissopimuksen 173 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että yksityisen oikeussubjektin nostama kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi sillä edellytyksellä, että kanteen kohteena oleva toimenpide, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena, on todellisuudessa päätös, joka koskee kantajaa suoraan ja erikseen. Tämän määräyksen tarkoituksena on erityisesti sen välttäminen, että yhteisön toimielimet voisivat vain asetusmuodon valitsemal-

la sulkea pois yksityisen oikeussubjektin mahdollisuuden nostaa kanne häntä suoraan ja erikseen koskevaa päätöstä vastaan, ja siten sen täsmentäminen, että toimenpiteen muodon valinta ei voi muuttaa toimenpiteen oikeudellista luonnetta toiseksi.

8 Yksityisen oikeussubjektin nostamaa kannetta ei kuitenkaan voida ottaa tutkittavaksi, jos kanne on nostettu perustamissopimuksen 189 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua yleisesti sovellettavaa asetusta vastaan, sillä yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asetuksen ja päätöksen välisenä erotteluperusteena on se, onko kyseinen toimenpide yleisesti sovellettava vai ei. On siis tarkasteltava kanteen kohteena olevien toimenpiteiden luonnetta ja erityisesti niitä oikeusvaikutuksia, joita niiden on tarkoitettu tuottavan tai joita ne tosiasiallisesti tuottavat.

9 Tältä osin on todettava, että tiettyjä nimeltä mainittujen yritysten viemiä tuotteita koskevia poikkeuksia lukuun ottamatta riidanalaisten asetusten tarkoituksena on polkumyyntitullin käyttöön ottaminen kaikissa Yhdysvalloista ja Puerto Ricosta peräisin olevan ortoksyleenin tuonneissa. Nämä asetukset ovat siis, päinvastoin kuin viejien osalta, nimeltä täsmentämättömien riippumattomien tuojien suhteen perustamissopimuksen 189 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja yleisesti sovellettavia toimenpiteitä sen vuoksi, että niitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja että niiden oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin.

10 Kantaja väittää tältä osin, että kanteen kohteena olevat toimet, jotka siitä huolimatta, että ne on annettu asetuksina, ovat todellisuudessa kantajaa koskevia päätöksiä, kun otetaan huomioon se, että ortoksyleenin maahantuojat, jotka samalla ovat myös tämän aineen käyttäjiä, muodostavat suljetun ja määrällisesti rajallisen ryhmän elinkeinonharjoittajia, joiden henkilöllisyys tunnettiin asetusten antamispäivinä.

11 Tämä väite on hylättävä. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, toimenpide voi olla luonteeltaan asetus siitä huolimatta, että on mahdollista määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimenpidettä sovelletaan tiettynä ajankohtana, tai jopa nimetä nämä oikeussubjektit, jos on selvää, että toimenpidettä sovelletaan sen tarkoituksen mukaisesti siinä määritellyn objektiivisen, oikeudellisen tai tosiasiallisen tilanteen perusteella. Tilanne on tällainen ortoksyleenin riippumattomien maahantuojien tapauksessa. Asetuksia sovellettaessa polkumyyntitulli määrätään kysymyksessä olevista maista tuleville maahantuojille yksinomaan sillä objektiivisella perusteella, että ne ovat tämän tuotteen maahantuojia. Tämän vuoksi riidanalaiset asetukset ovat

näiden maahantuojien suhteen perustamissopimuksen 189 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja yleisesti sovellettavia säädöksiä eivätkä päätöksiä, jotka koskisivat heitä suoraan ja erikseen.

12 Kantaja esittää lisäksi kanteensa tutkittavaksi ottamisen tueksi, että polkumyyntiasetusten antamiseen johtavat menettelyn ominaispiirteet, erityisesti lukuisten asianosaisten osallistuminen tämän menettelyn perättäisiin vaiheisiin, johtavat siihen päätelmään, että tässä tapauksessa annetut asetukset ovat yksittäisiä hallintopäätöksiä, joita vastaan yksityiset oikeussubjektit voivat nostaa kanteen perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan mukaisesti.

13 Myöskään tätä väitettä ei voida hyväksyä, sillä asetuksen ja päätöksen välinen ero voi perustua ainoastaan itse toimenpiteen luonteeseen ja sen tuottamiin oikeusvaikutuksiin eikä siihen, millaisessa menettelyssä siitä on päätetty. Tämä ratkaisu on lisäksi yhteisön oikeudessa käyttöön otetun oikeussuojakeinojen järjestelmän mukainen, sillä maahantuojilla on mahdollisuus riitauttaa kansallisissa tuomioistuimissa kansallisten viranomaisten yksittäiset toimet, jotka on toteutettu yhteisön oikeuden soveltamiseksi.

14 Näiden syiden vuoksi on todettava, että kanteen kohteena olevat säädökset ovat asetuksia eivätkä perustamissopimuksen 173 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ja että kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Touffait Mackenzie Stuart Everling

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä lokakuuta 1982.

P. Heim
kirjaaja

A. Touffait
presidentti